

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 903 ²	Τῆς ἁγίας καὶ ἰσαποστόλου Θέκλης Πέμπτη 24 Σεπτεμβρίου 2015 (2002)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Μία προφητεία

«Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι» (Β' Τιμ. 3,13)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη τῆς ἁγίας Θέκλας. Ἄλλοτε ἀφηγηθήκαμε τὸν βίό της. Σήμερα ἄς μιλήσουμε ἐπὶ τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς τῆς ἑορτῆς της, ποὺ εἶνε λόγια τοῦ διδασκάλου τῆς ἀποστόλου Παύλου (βλ. Β' Τιμ. 3,10-15). Δὲν θὰ ἐρμηνεύσουμε ὅλη τὴν περικοπή, ἀλλὰ μόνο τὸ ῥητὸ ποὺ λέει: «Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι» (Β' Τιμ. 3,13). Τί θὰ πῆ αὐτό;

Ὁ Παῦλος, ἀγαπητοί μου, εἶνε ὁ κορυφαῖος ἀπόστολος. Ὅπως εἶπαμε καὶ ἄλλοτε, ὁ Παῦλος προτοῦ νὰ πιστέψῃ στὸ Χριστὸ ἦταν ἐχθρὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ κατεδίωκε μὲ φανατισμὸ τοὺς Χριστιανούς. Ἄλλ' ὅταν πίστεψε, ἔγινε ὁ πιὸ θερμὸς καὶ δραστήριος μαθητῆς καὶ ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ. Εἴκοσι περίπου χρόνια δὲν ἔπαψε μέρα καὶ νύχτα νὰ ἐργάζεται γιὰ τὴ δόξα του. Πῆγε παντοῦ, σ' ἀνατολή καὶ δύσι, κήρυξε μὲ δύναμι τὸ εὐαγγέλιο κ' ἔκανε χιλιάδες ἀνθρώπους νὰ πιστέψουν στὸ Χριστὸ καὶ νὰ γίνουν πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι ἀκόλουθοί του. Τέλος συνελήφθη καὶ φυλακίστηκε.

Φυλακισμένος στὴ Ῥώμη καὶ περιμένοντας ἀπὸ μέρα σὲ μέρα ν' ἀνοίξῃ ἡ φυλακή, ὄχι γιὰ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀλλὰ γιὰ νὰ τὸν πάρουν καὶ νὰ τὸν πᾶνε στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως, ὁ Παῦλος δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του. Ἀντιθέτως μὲ βαθειὰ πίστι καὶ ἐλπίδα στὸ Χριστὸ περνοῦσε τὶς τελευταῖες μέρες τῆς ζωῆς του. Μέσ' στὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς δὲν ἔμεινε ἀργός. Μέρα καὶ νύχτα ἔγραφε ἐπιστολές, τὶς τελευταῖες ἐπιστολές πρὸς τοὺς ἀγαπημένους μαθητὰς του Χριστιανούς.

Μιὰ ἀπὸ τὶς ἐπιστολές αὐτὲς εἶνε καὶ ἡ δευτέρα (Β') ἐπιστολή πρὸς τὸν ἀγαπημένο μαθητὴ του Τιμόθεο. Τὸν Τιμόθεο ὁ ἀπόστολος

Παῦλος τὸν εἶχε ἀφήσει στὴν Ἔφεσο, μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ μεγάλες πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Τὸν ἄφησε γιὰ νὰ συνεχίσῃ ἐκεῖ τὸ ἔργο ποὺ εἶχε ἀρχίσει ὁ ἴδιος. Ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Παύλου ὁ Τιμόθεος χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος. Καὶ σὰν ἐπίσκοπος ποὺ ἦταν, μέσα σὲ μιὰ μεγάλη εἰδωλολατρικὴ πόλι ὅπως ἡ Ἔφεσος, συναντοῦσε πολλὲς δυσκολίες στὴν ἐκπλήρωσι τῆς ἀποστολῆς του. Ὁ Παῦλος μὲ τὴν ἐπιστολή του θέλει νὰ τὸν ἐνισχύσῃ στὸν ἀγῶνα ποὺ εἶχε.

Ἄνάμεσα στὰ ἄλλα ποὺ τοῦ γράφει εἶνε καὶ μιὰ προφητεία. Γιατὶ ὁ Παῦλος φωτιζόταν ἀπὸ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιο καὶ ἔβλεπε πολὺ μακριά. Ἐβλεπε τί θὰ συμβῆ στὸ μέλλον, καὶ αὐτὰ ποὺ ἔβλεπε ἔκρινε καλὸ νὰ τὰ κάνῃ γνωστὰ στὸ μαθητὴ του, ὥστε νὰ εἶνε προετοιμασμένος γιὰ ὅ,τι θὰ συμβῆ. Τοῦ λέει λοιπόν, ὅτι θὰ ἔρθουν πολὺ ἄσχημες μέρες στὸν κόσμον. Ὅσοι θέλουν νὰ ζήσουν ὅπως θέλει ὁ Χριστός, θὰ καταδιωχθοῦν καὶ θὰ μαρτυρήσουν. Ἄνθρωποι δὲ κακοὶ καὶ δισεστραμμένοι, λέει, θὰ προκόψουν (Β' Τιμ. 3,12-13).

Θὰ προκόψουν; Ναι, θὰ προκόψουν· ἀλλὰ ποιά θὰ εἶνε ἡ προκοπή αὐτὴ ποὺ θὰ κάνουν; Ὑπάρχει δυὸ λογιῶν προκοπή: ὑπάρχει προκοπή καλή, ὅταν κανεὶς ἀπὸ τὸ χειρότερο πηγαίνει στὸ καλύτερο, ἀλλ' ὑπάρχει καὶ προκοπή κακή, ὅταν ἀπὸ τὸ ἕνα κακὸ πηγαίνει σὲ ἄλλο ἀκόμη χειρότερο. Καὶ γιὰ νὰ προκόψῃ μὲν κανεὶς στὸ καλὸ εἶνε δύσκολο· ὑπάρχουν πολλὰ ἐμπόδια ποὺ ἐμποδίζουν τὸν ἄνθρωπο νὰ προοδεύῃ στὴν ἀρετή. Ἀλλὰ στὸ κακὸ προχωρεῖ μὲ μεγάλη εὐκολία. Γιατὶ ὁ δρόμος τοῦ κακοῦ εἶνε κατήφορος. Κι ὅταν πάρῃ κανεὶς τὸν κατήφορο, εἶνε δύσκολο πιά νὰ σταματήσῃ. Εἶνε σὰν νὰ πάρῃς μιὰ μπάλλα καὶ νὰ τὴ ρίξῃς ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἐνὸς βουνοῦ ποὺ εἶνε κοντὰ στὴ θάλασσα· ἡ μπάλλα θ' ἀρχίσῃ νὰ

κατρακυλή μέχρι που θα πέση στη θάλασσα. Ἔτσι εἶνε καὶ ὁ κακὸς ἄνθρωπος. Εἶνε στὰ χέρια τοῦ διαβόλου σὰν μιὰ μπάλλα που τὴ ρίχνει ὅπου θέλει, καὶ δὲν ἡσυχάζει ὁ καταραμένος μέχρι νὰ δῆ τὸν ἄνθρωπο νὰ πέφτη στὰ βαθειὰ καὶ μαῦρα νερὰ τῆς κολάσεως.

Θὰ προκόψουν λοιπὸν οἱ ἄνθρωποι, λέει ἡ προφητεία, **ὀλοένα καὶ στὸ χειρότερο**. Τὸ δὲ φοβερὸ δυστύχημα εἶνε ὅτι, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι θὰ πηγαίνουν στὸ χειρότερο καὶ θὰ κάνουν ὄλο καὶ μεγαλύτερα ἁμαρτήματα καὶ ἐγκλήματα, ὅχι μόνο δὲν θὰ ἔχουν αἴσθησι τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς συμφορᾶς τους, ἀλλὰ καὶ θὰ νομίζουν πὼς προοδεύουν. Ἡ ἁμαρτία θὰ κλείση τὰ μάτια τους καὶ δὲν θὰ βλέπουν ποῦ πηγαίνουν. Σὰν τὸ γαϊδουράκι, που τοῦ σκεπάζουν τὰ μάτια μ' ἓνα τυφλοπάρι καὶ τὸ δένουν στὸ μαγγανοπήγαδο καὶ τὸ κάνουν νὰ τρέχη γύρω ἀπὸ τὸ μάγγανο, καὶ τὸ δυστυχημένο ζῶο νομίζει πὼς τρέχει ἴσια καὶ προχωρεῖ στὸ δρόμο, ἐνῶ βρίσκεται στὸν ἴδιο κύκλο. Ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς κακίας εἶνε τυφλοὶ καὶ δεμένοι στὸ μαγγανοπήγαδο τῆς ἁμαρτίας· σ' αὐτὸ δουλεύουν, καὶ νομίζουν πὼς προχωροῦν καὶ προοδεύουν, ἀλλὰ οὔτε ἓνα βῆμα δὲν κάνουν ἔξω ἀπὸ τὸν κύκλο τους.

Θὰ προκόψουν στὸ χειρότερο, λέει ἡ προφητεία τοῦ Παύλου. Καὶ **θὰ παρασύρουν κι ἄλλους** στὸν κατήφορο τῆς πλάνης καὶ τῆς διαφθορᾶς. Τυφλοὶ αὐτοὶ κι ἀπ' τὰ δυὸ μάτια, ἀναλαμβάνουν νὰ γίνουν ὁδηγοὶ τῶν ἄλλων στὸ δρόμο τῆς ζωῆς. Καὶ ὅπως εἶπε ὁ Χριστός, «*τυφλὸς τυφλὸν ἐὰν ὀδηγῆ, ἀμφοτέρω εἰς βόθυνον πεσοῦνται*» (Ματθ. 15,14), δηλαδή· Ἄν ἓνας τυφλὸς ὀδηγῆ ἄλλον τυφλό, κ' οἱ δυὸ θὰ πέσουν στὸ λάκκο. Ἄλλ' ἐδῶ εἶνε ἡ βλακεία τῶν ἀνθρώπων· ἐνῶ ποτέ δὲν δέχονται ἓνας τυφλὸς νὰ γίνῃ ὀδηγὸς τους, δέχονται ὅμως νὰ γίνουν πνευματικοὶ τους ὀδηγοὶ στὸ δρόμο τῆς ζωῆς ἄνθρωποι κακοὶ καὶ διεστραμμένοι, ψευτεῖς κι ἀπατεῶνες, ἰδιοτελεῖς καὶ συμφεροντολόγοι. Εἶνε δὲ καὶ αὐτοὶ που παρασύρονται ἀπὸ τέτοιους ἀνθρώπους ἔνοχοι καὶ ἄξιοι τιμωρίας γιὰ τὴν τυφλὴ ἐμπιστοσύνη που δείχνουν στοὺς κακοὺς, στοὺς ψευτεῖς κι ἀπατεῶνες. Ὡ, μὲ πόση εὐκολία παρασύρονται οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐποχῆς μας στὴν πλάνη καὶ τὴ διαφθορά!

Θὰ προκόψουν στὸ χειρότερο οἱ ἄνθρωποι, λέει ἡ προφητεία. Θέλετε καὶ **παραδείγματα**; Ἀκοῦστε.

● Σ' ἓνα χωριὸ ὑπάρχει ἱερεὺς, ἱερεὺς πιστὸς καὶ ζηλωτῆς, που διδάσκει τὸ λαὸ καὶ δίνει παραδειγμα καλὸ. Θὰ ἔπρεπε στὸν ἱερέα αὐ-

τὸ νὰ ἔχουν ἐμπιστοσύνη ὄλοι οἱ ἐνοριῖτες του, νὰ τὸν ἀκοῦνε καὶ νὰ τὸν ἀκολουθοῦν. Τὸ κάνουν ὄλοι; Ὁχι. Ἔρχεται στὸ χωριὸ ἓνας ξένος, που κανεὶς δὲν ξέρει ἀπὸ ποῦ κρατᾷ ἡ σκούφια του, καὶ ὁ ξένος αὐτὸς ἀρχίζει νὰ λέη πράγματα ἀντίθετα πρὸς ἐκεῖνα που πιστεύει ἡ Ἐκκλησία καὶ ἐξηγεῖ ὁ καλὸς ἱερεὺς. Ὅλοι θὰ ἔπρεπε σ' αὐτὰ που λέει ὁ ξένος νὰ κλείσουν τ' αὐτιά τους καὶ νὰ τὸν διώξουν ἀπ' τὸ χωριὸ. Καὶ ὅμως βρίσκονται ἄνθρωποι που ἀνοίγουν τ' αὐτιά τους καὶ ἀκοῦνε τὸν αἰρετικὸ αὐτὸν καὶ γίνονται κι αὐτοὶ σὰν αὐτὸν καὶ χειρότεροι ἀπ' αὐτόν. Ὁ ἓνας παρασύρει τὸν ἄλλο, καὶ ὁ ἄλλος ἓνα τρίτο, καὶ ὁ τρίτος τέταρτο... Καὶ βλέποντας πόσο εὐκολα παρασύρονται, ἀπορεῖ κανεὶς πὼς συμβαίνει αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, **ἓνας ξένος νὰ παρασύρῃ** ἀνθρώπους που ἀπὸ τὰ μικρὰ τους χρόνια ἔχουν διδαχθῆ τὴν ὀρθὴ διδασκαλία καὶ ἔχουν μπροστά τους λαμπρὰ παραδείγματα πίστεως καὶ ἀρετῆς.

● Νὰ ὅμως κι ἄλλο παράδειγμα μέσα στὴν κοινωνία τοῦ χωριοῦ ἢ τῆς πόλεως. Ὑπάρχουν κορίτσια καὶ γυναῖκες που σέβονται τὴ θρησκεία, προσέχουν τὴ διαγωγή τους, ντύνονται σεμνὰ καὶ δὲν σκανδαλίζουν οὔτε μὲ λόγια οὔτε μὲ πράξεις τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ στὸ χωριὸ ἔρχεται γιὰ νὰ περάσῃ τὸ καλοκαίρι τῆς μιᾶς ξένης γυναῖκα, που ἡ διαγωγή της εἶνε ἀπρεπῆς· ντύνεται –ἢ καλύτερα ξεντύνεται– καὶ φαίνεται ἡ γύμνια της. Μιὰ τέτοια γυναῖκα καμμιὰ στὸ χωριὸ δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν προσέξῃ. Καὶ ὅμως σ' αὐτὴ τὴ γυναῖκα πηγαίνουν οἱ νέες νὰ πάρουν **μαθήματα ξετσιπωσιάς**. Μιὰ τέτοια γυναῖκα μοντέρνα μπορεῖ νὰ παρασύρῃ ὄλες τίς γυναῖκες τοῦ χωριοῦ.

* * *

Παῦλε ἀπόστολε! Προφήτευσες, ὅτι θὰ ἔρθουν ἄσχημες μέρες καὶ τὸ κακὸ θὰ προχωρήσῃ πολὺ καὶ θὰ παρασύρῃ πολλοὺς στὸν κατήφορο τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς διαφθορᾶς. Σὺ, που καμμιὰ δύναμι δὲν κατῴρθωσεν νὰ σὲ παρασύρῃ καὶ «νὰ σὲ χωρίσῃ ἀπ' τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ» (Ῥωμ. 8,35), πρέσβευε, σὲ παρακαλοῦμε, στὸν ἀγαπημένον σου Κύριον γιὰ νὰ μᾶς παρασύρῃ τὸ κακὸ, που ἀπὸ τὸν κόσμον ὀνομάζεται «**ἐξέλιξις**» καὶ «**πρόοδος**», ἐνῶ εἶνε **καταστροφή καὶ ἀπώλεια**.

Ναί, Κύριε! Ἄς μείνουμε κ' ἐμεῖς σὰν τὴν ἀγία Θέκλα **πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι** δοῦλοι σου μέχρι τέλους, ὅσοδήποτε κι ἂν αὐτὸ μᾶς στοιχίσῃ.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**